

שִׁלּוֹם בּוֹסְטוֹן ~ SHALOM BOSTON

כתבות, אירועים, ומודעות הקשר Hakesher

מוציאה לאור: אנט זריהן
כתבת, צלמת ומעצבת: ד"ר דניה שפירא
מעמד: דן בן-דרור מרשל
עוזר מחקר: ג'ף סוסמן

HaKeshet
www.HaKeshetOnline.com

למודעות פירסום בלוח זה
ובמגזין הקשר, נא להיתקשר
ל- 738-5038 (617)

ניתן להשיג את עיתון מעריב בדוכנים באזור בוסטון!
אנו מפרסמים מפעם לפעם רשימה מעודכנת של חנויות.
שרות מנויים: ניתן לקבל את העיתון ישיר לביתך.
את הפעילות של מעריב מנויים ומודעות בבוסטון מרכזת אנט זריהן:
617-738-5038
Annette@HaKeshetOnline.com
For more info about Maariv U.S.A. (a Hebrew publication), and
for a list of locations where it is sold, contact Jeff Sussman at:
617-935-1017
SussmanJ99@Yahoo.com

Day A
Printing Newspapers out of Home

**מעריב
אמריקה**

ספרי עם עובד במחיר מיוחד לקוראי מעריב אמריקה!
לפרטים נוספים, ראה מודעת פירסום במדור זה.
הזמנות במייל: Newspapers@DayA.Biz

האנשים, שנטלו חלק במסיבת-הפורים, שהתקיימה במוצאי-שבת ב-Hard Rock Cafe בבוסטון, באו לא רק לכיף, אלא בעיקר לתת את תרומתם לשיפור חייהם של ילדי שדרות. איציק אדרי, מנהיג-מתנדב הממשל כסגן-נשיא לענייני הקהילה הישראלית מטעם חבר-המנהלים הביצועי של ה-JNF (Jewish National Fund) בניו-אינגלנד, ואשתו, אילנה, דאגו לכל פרט-ופרט, כדי להפוך את המסיבה השנתית לאירוע מלהיב ומרגש, כפי שהם עושים מדי-שנה זה שש שנים. שרון פרידמן, המנהלת של ה-JNF בניו-אינגלנד, תוודא, שכספי-התרומות ישמשו לפיתוח חוגי-הסיירות של תנועת-הנוער "אופקים ירוקים" בשדרות, כחלק מהפרחת הנגב, תרתי-משמע.

כלנו מכירים היטב את הקופסה הכחולה של הקרן-היימית-לישראל (קק"ל) ושל מקבילתה בתפוצות, ה-JNF. הקופסה הכחולה נמצאת היום במיליוני בתים, בתי-ספר ובתי-כנסת בישראל ובתפוצות. אולי אין זה מפתיע, שחוצה-המדינה, בנימין-זאב הרצל, הוא זה שהגה ב-1901, בקונגרס הציוני החמישי בבאזל שבשווייץ, את הרעיון שכל אחד ואחד יאסוף כספים בקופסאות הכחולות, על-מנת לגאול ולהפריח את אדמתה של ארץ-ישראל.

לפני 11 שנה הגיעה לבוסטון שרון פרידמן "בעקבות האהבה" ב-1998 לקהתי שנת-שבתון מעבודתי בארץ, פגשתי את מרק, והתאהבנו. חשבנו, שהחיים קצרים מדי, ויש למצות אותם, ולכן עברתי לבוסטון. מקום-מגוריו, היא מספרת. שרון, שנולדה בקנדה, באה לארץ ב-1982 "רק לקיץ", ונשארה בה 18 שנה, (שבמהלך הסיפוק להיות נשואה שמונה שנים ולהתגרש). בקנדה עבדה כתרפסיסטית של ילדים עם הפרעות רגשיות. כשבאה לארץ, "העברית שלי לא הייתה כל-כך טובה, אז חשבת, שבינתיים אעבוד במקום, שבו צריכים דוברי-אנגלית, ואחר-כך אחזור למקצוע שלי. היא התחילה לעבוד ב-CBS Records (לימים-NMC New Music Company), ונשארה שם 15 שנה, חצי מהזמן כמנהלת המחלקה הבינלאומית, ולאחר-מכן כמנהלת המחלקה הישראלית, שבה הפיקו אמני-צמרת, כמו: אריק איינשטיין, חוה אלברשטיין, משינה ועוד רבים אחרים.

כשהגיעה לבוסטון חשבה, שזה יהיה הכיוון, שבו תעסוק כאן, אך הדברים לא התגלגלו כפי שתכננה. שרון אמנם נולדה בקנדה, אך שורשיה בישראל. הסבא-רבא שלה היה אברהם שפירא, השומר של פתח-תקווה; גם סבתה וגם אביה, מיכאל גרינוולד, נולדו בארץ, וסבה, ויקטור גרינוולד, היה הקונסול של צ'כוסלובקיה בתל-אביב. השנים, שבהן חייתה בארץ, חיזקו את הקשר שלה אליה. "אני חושבת, שזה המקום הטוב ביותר בעולם! אנשים חמים ובעלי להט בכל תחום. אני מתגעגעת לחברים הישראלים שלי ולתל-אביב, ואם בעלי היה מסכים, היינו חיים שם", היא מכריזה. בגולה גם התחזקה התודעה היהודית שלה. "הרגשתי, שאני חייבת לעשות משהו, שקושר אותי לארץ; שאוכל לתרום לביייתה". היא לא הכירה ולא הבינה את העולם של הנדבנות, ולכן החלה לעשות מחקרים עליו ועל ארגונים, שעושים דברים חשובים ומיוחדים-במים למען ביייתה של מדינת-ישראל. חיש-מהר גילתה, שההיכרות שלה עם קק"ל ועם ה-JNF הייתה רק הכרת הסמל (הקופסה הכחולה ונטיית עצים בט"ו בשבט). "הופתעתי מהדברים המדהימים, שהם עושים, כמו, למשל, בייית מקורות-מים להפרחת השממה, ומכך שהם לא גופים פוליטיים ולא דתיים, והחלטתי שאני רוצה להיות חלק מזה; שכך אוכל לתרום ליצירת שינוי במדינה", מבהירה שרון.

לפני תשע שנים הוצגה שרון לפני ג'פרי דיוויס, עד לא-מכבר הנשיא של ה-JNF בניו-אינגלנד. הלה התרשם מאוד ממנה ומנסיונה המקצועי, שכלל את השילוב הנדרש של יחסי-ציבור, שיווק וניהול, והצהיר: "אנחנו צריכים אחת כמוך!" המשרד הראשי של הארגון הוא בני-יורק. בניו-אינגלנד היה משרד שנסגר ונפתח מחדש, ועתה התכוונו להרחיבו. "כשהגעתי לתפקיד של מנהלת האזור", מספרת שרון, "מצאתי איזור, שלא טופל מאידך-גיסא, מצאתי אנשים נפלאים, שעשו את תפקידם בהתנדבות, ויחד התחלנו לבנות את הארגון האזורי. המטרה אז הייתה לחפש ולמצוא אנשים, שאיכפת להם מישראל, לייצר אותם באשר לעבודה הנפלאה, שעושה הארגון, לבנות חבר-מנהלים, ולהביא כספים. כל האנשים הללו אינם מקבלים גרוש, (יש להם עבודה אחרת) יתירה מכך: כדי להיות חבר-המנהלים, יש לתרום 2,500 דולר; כדי להיות חבר-המנהלים הביצועי, יש לתרום 5,000 דולר; וכדי להיות חבר-המנהלים, שמיצג את נשיא-הארגון, יש לתרום 10,000 דולר. זה מאוד מרגש לראות כמה זמן, כסף, ובעיקר רב להם משקיעים בזה."

"ניהול חברת-המוסיקה עזר לי מאוד", מציגת שרון. "אז ניהלתי 30 אמנים, שהיו כמו הילדים שלי, ואין לה ילדים משלה-ד.ש.], וגם את 44 חברי-המנהלים, שהצלחנו לגייס עד היום ושיחדו אנו חושבים איך למכור את ישראל, ואת הפרוייקטים שלנו בישראל אני אוהבת כאילו היו הילדים שלי", היא מצטחנת. לפני שהחלה בתפקידה, הצליח הארגון האזורי לאסוף 400 אלף דולר. מאז הגיעה נאספו מיליוני דולרים-שלושה מהם בשנה האחרונה! והפרוייקטים, מרובים. ביניהם: בייית "מבצע שמיכת-ביטחון", בהדרכתו של צה"ל מרגש-משחקים מקורה בשדרות, שכולל מרגש-כדורגל, משחקי-וידיאו, מכשור לחצר-משחקים, איזור לאכילה, דיסקוטק, קולנוע, כריזה (ל"עצב אדם"), חדרי-טיפול, ומרכז חדרים ממוגנים מפני פצצות, שבבוקר משמשים את הקשישים, ואחר-הצהריים-קבוצות של ילדים ונוער.

דומה, שמה שמרטיט ביותר את ליבה של שרון הוא הנושא של הבאת מים לנגב. "בתקופה, שבה מצב המים בישראל חמור ביותר, בנינו בארץ 203 מאגרי-מים, בעיקר בנגב. עכשיו, כשהאקולוגיה מתרבה עוד-ועוד במרכז-הארץ, הנגב הוא שטח-האדמה הרורבי הגדול ביותר, ואנחנו רוצים לפתח אותו, ולהפוך את באר-שבע לפנינת-המדבר. אחד הפרוייקטים עוסק בבניית טיילת לארוכה של נחל באר-שבע. הזרמתי מיליון דולר לבאר-שבע. כמו-כן, על-מנת לייצר את המצב הכלכלי ואת איכות-החיים ביישובים קיימים, אנחנו יוצרים יישובים קהילתיים מחוץ-להם. שיחיו את האיזור, ויבטיחו תעסוקה במקום."

רוב הפרוייקטים נעשים בשיתוף עם קק"ל. הרבה ישראלים מזהים את JNF עם קק"ל, ומעוררים שאלות לגבי אי-סדרים, שהתגלו בעבר בארגון, שרון מבהירה, שאילו ארגונים נפרדים, שעובדים יחד. "אני עובדת בשביל JNF, ולא בשביל קק"ל, ומאז שאני שם, אין יותר חשבון להוצאות-אש"ל. אסור לנו אפילו לעשות אירועים עם הכסף של הארגון-רק מתרומות. חלק מהכסף שאוספים הולך לפרוייקטים עם קק"ל, השאר ל-JNF. זה ארגון, שמנוהל בידי האנשים שלו, שגם בוחרים את הפרוייקטים. יש לנו פיקוח חמור על אן הולך הכסף, ואין משתמשים בו. רון לאודר, בנה של אסתי לאודר המנוחה, (שהקמה את תעשיית-היופי האדירה על-שמה), הוא יו"ר חבר-המנהלים של JNF באמריקה, (היה

הרבה שנים נשיא-הארגון, עכשיו מחליף את ברונפמן בראש הארגון היהודי העולמי), וראסל רובינסון, המנכ"ל, שניהם אנשים מקסימים. מנהלים את הארגון כבר עשר שנים, וכל שנה אנו מקבלים את הדירוג הגבוה ביותר, חמישה כוכבים, מארגוני-הצרכנים. רון וראסל נוסעים כל חודש לארץ, כדי לפקח אישית על הנעשה."

לפני כשבע שנים חלה תפנית כלשהי בגישה של JNF בניו-אינגלנד: "התמזל מזלי, וקיבלתי שני אנשים נפלאים: אל"מ (מיל) שרון פרידמן, שהגיע לכאן כשליח של קק"ל, ומיד גייס ל-JNF את איציק אדרי, שהיה פיקודו בצבא, מספרת קהילה ישראלית נפלאה וחמה, ואם נחנך אותם לגבי קק"ל (לא רק קופסה כחולה) ו-JNF, הם ילמדו וישמחו לתרום לפרוייקטים בישראל. התוצאה הייתה מסיבה שנתית - בהתחלה סדר של ט"ו בשבט, ומלפני שלוש שנים, כשהתאריך לא הסתדר, עברנו למסיבת-פורים, שהצליחה כל-כך, שהחלטנו להמשיך במסורת הזאת. איציק ואשתו, אילנה, דואגים לכל פרט-ופרט, כדי להפוך את המסיבה השנתית לאירוע מלהיב ומרגש, שיביא תרומות. כרטיס עולה 100 דולר, ומלגה לתלמיד בארץ-1,000 דולר."

בשנים קודמות כללו המסיבות ארוחת-ערב, נערכו במקומות יוקרתיים, ועוררו ביקורת ציבורית על בזבז כספים, כביכול. "הבעלים של ה-State Room הם ישראלים נדבנים, שנתנו לנו מחיר סמלי", מבהירה שרון. השנה, בגלל המצב הכלכלי, (לא השקענו אצל מיידיף, אך התרומות יורדות באופן כללי, כי התורמים נפגעו), החלטנו לעשות את המסיבה במקום יותר צנוע. נתנו לנו מחיר נמוך מהעלויות, ולא שילמנו על החדר. כפי שחששנו, מספר הנרשמים (144) היה חצי מזה שבשנה שעברה, אך בכל-זאת היו מספיק אנשים, שדווקא בגלל המצב חיפשו שמחה, וגם התרומות שלהם לא ירדו. בשנים האחרונות אנו מזמינים לא רק ישראלים, (מישהו כותב בשבילם בהתנדבות את הטקסט העברי באותיות אנגליות). והמסיבה אכן הייתה מוצלחת מאוד: כולם אכלו, שרו ורקדו, וגם הנאומים היו במיטת הנכון."

שרון עדיין מתרגשת מכך, שכל-כך הרבה אנשים נותנים אמנם ב-JNF ואת תמיכתם בפעולותיו, אך יותר מכל התודות הנרגשות של אלו שנהנים מהתרומות בישראל מביאות דמעות לעיניה. במאי שעבר חוותה זאת שוב, כשעמדה בראש משלחת של 120 תורמים, שנסעו לראות פרוייקט בטיחות, שהם מממנים, בגבול לבנון. ואולי תחוזה זאת שוב השנה. היא גם מקווה, שארצות-הברית תשוב ("על-אף מיידיף") להיות מדינה חזקה, שתומכת בישראל.

איציק אילנה אדרי

שרון פרידמן ושרון דוידוביץ

פרס ראשון - שליגיה ושבעת הגמדים

The Idan Raichel Project
Tuesday, Mar 24 7:30p
at Berklee College of Music:
Berklee Performance Center
Boston, MA
Price: \$30.00 - \$50.00

While recent headlines are dominated by news of conflict and war in the Middle East, The Idan Raichel Project is an Israeli musical collaborative that has achieved success by looking beyond intercultural differences and celebrating the value of diversity. Led by a young keyboardist, composer and producer named Idan Raichel, The Project's blend of traditional Ethiopian folk music, Arabic poetry, Yemenite chants, Biblical psalms and Caribbean rhythms with sophisticated production techniques has resulted in an unparalleled musical phenomenon that has already taken Israel by storm, generating multiple number 1 hits and selling over 250,000 copies of its two domestically released albums. For info contact: Annette@HaKeshetOnline.com

**אלבום חדש (3) לעידן:
בין קירות ביתי**